

A közepszerűség diadala „Ami most Németországban a zene terén történik, az alapjában véve természetes egy olyan országban, mely totalitás igényeit a művészetre is kiterjeszti. Ha Goebels egykor azt felelhette Furtwänglernek, hogy a művészet mértéke nem a tudás, de a világnézet, ha ezt az alapgondolatot a mostani kommentárok is ismétlik, akkor legfeljebb azon lehet csodálkozni, hogy a mostani háboruskodás nem tört ki hamarább. És miután a nemzetiszocialista eszme eddig semmi maradandót nem mutatott fel művészeti téren, az ehhez az állásponthoz való ragaszkodás csak a közepszerűség győzelmével végződhet.“ (NEUE WELTBÜHNE.)

Falazás macskazenével „Nem véletlen, hogy a nemzetiszocializmus szentély-őrzői ép most indítanak tisztító háborút minden téren soraikban. Ez egyik része annak a „radikális“ manővernek, mellyel Schacht gazdasági diktatúrájának nagykapitalista kurzusát kell elleplezni. Mialatt Brückernt és a „kamatrabszolgáság letörésének“ atyját Gottfried Federt menesztik, Goebels a kulturfronton enged meg magának olcsó radikalizmust az „eszme tisztasága“ érdekében. A zenebotrány nem más, mint politikai macskazene, melynek célja az új „hideg jun. 30“-ról a figyelmet elterelni.“ (GEGENANGRIFF.) (F.)

H E L Y R E I G A Z I T Á S

Nemes Lajos, lapunk főmunkatársa, aki a legutóbbi időkig, hosszú éveken keresztül élt Olaszországban, a *Korunk* multévi decemberi számában megjelent *Itália* című riporttal kapcsolatban a cikkíró pár — a mi tárgyilagosságra való törekvésünk szempontjából súlyos — elírására figyelmeztet. Nemes Lajos főmunkatársunk az alábbiakban igazítja helyre az itáliai riport szerzőjének adalékait:

„Olaszországban a munkanélküli segély három hónapig tart, de ebben a három hónapban nem természetbeni a segély, ahogy azt az olaszországi utazó írja, hanem első három hónapban napi 3 lira és 75 cent; a három hónap letelte után kezdődik a természetbeni segélyezés. A pénzbeni segélyezés értékének megvilágítására szögezzük le, hogy a legsilányabb kenyér kilója 1.80, egy kiló hús 8—10, borjúhús 15, egy kiló cukor 6.50 lira. Tíz darab legsilányabb cigaretta ára nem 1.50, hanem csak 1 lira. Hasonlóképp, a kenyér sem olyan drága, ahogy a cikkíró feltünteti, mert csak a luxuskenyér kerül 2 lira 50-be. Almaborra az olaszoknak nincs szüksége, mert a szőlőbor literje, a vinkó is nagyon olcsó. Minek egyen tehát az olasz szegény almaborba aprított kenyeret, amikor a *pasta asciutta* (a makaróni) olcsóbb és táplálóbb s ezen kívül melegen is ehető. Az olaszok többsége ezzel táplálkozik a városokban, falvakban pedig polentán él. Aki almaborról ír és belé aprított kenyérről, az nem ismeri Itáliát. Nem felel meg a valóságnak az, hogy a milánói Gallériában láthatók a fasiszta uccai harcok nyomai. A fasiszmus sokkal jobban óvakodik az ilyesmitől. Nem felel meg a valóságnak, hogy a Dómba belépti díjat kell fizetni; fizetni csak a torony és a tető közelebbi megtekintéséért kell. A Vatikánt is meg lehet tekinteni, de beléptidíj fizetése nélkül. Kétségtelenül vannak helységek, ahol fizetni kell, de maga a Vatikánváros bárki számára ingyen megtekinthető. Ugyanez vonatkozik a Szent Péter templomra is. Téves a cikkíró ama beállítása is, hogy 20 lira napi keresetéből 17 lira adót kell az olasz munkásnak fizetnie. Ellenben igaz az, hogy az olasz munkás csak a legjobb esetben keres naponta 20 lirát, és dolgozza végig a hetet. Viszont a tényleges helyzetre nem a legjobb eset a jellemző. A prostitúcióra vonatkozó utalás is hamis.“